

onder mij de mat

Merlijn Huntjens

ONDER MIJ DE MAT

De Harmonie – Amsterdam

Voor Iris

ER KOMT GEEN MAGIE BIJ KIJKEN

mijn trainer zegt:

wanneer je niet goed gegrond bent
val je in het gras
als ik je duw
of je duwt mij
en valt zelf naar achteren de visvijver in

de mat ligt als een kade in het water
vanaf daar kan ik zien wie aanmeert

mijn eerste trainer zei:

een lichaam heeft punten
die vastzitten als drukknopen van een trainingsjack
als je mij op de goede plek duwt
ontspan ik onvrijwillig
hang ik vanzelf slap boven de mat

is de stijl waar je het over hebt *legit*
of druk je op vage chakra's
hoe noem je het allemaal – het maakt me niet uit
als het maar werkt – als je maar terug kunt slaan

OM EN OM RONDE BEWEGINGEN

het willen houden van afstand
draait uit op geen afstand kunnen bewaren
draait uit op toch weer afstand willen tussen mijn trainer en mij
een gestrekte beenlengte het liefst

we balanceren tussen dat
(afstand willen) en dat wat vaker ontstaat
(dichtbij vastpakken)
en korte adempauzes daartussen

voor een buitenstaander is het een gevecht
een vuist raakt een wang – maar van wie
we botsen als twee *dragon ball z characters* in de lucht
en drijven dan uiteen

IN DE LANGDURIGE LOCK-OUT

kracht schiet niet als een scherpe lijn
door de dojang
maar beweegt als een zware vlek
traag over de mat

mogelijk ontstaan zo dorpen tussen de heuvels
door kracht en stenen een kerk in de plooi
wanneer ik de dumbbells omhoogdruk

als ik de dumbbells omhoogdruk wordt er ergens een huis gebouwd
als ik de dumbbells omhoogdruk wordt er ergens een school gebouwd
als ik de dumbbells omhoogdruk wordt er ergens een bushokje geplaatst
worden er kinderen geboren tweelingen godverdomme

adem in ik ben niet het lichaam
adem uit ben niet de geest
adem in ben niet het lichaam
adem uit ben niet de geest

NACHLEBEN TOONT ZICH IN GEBAREN

een moment van impact
drijft lucht naar buiten
vastgehouden worden
drijft die weer weg

de tegenstander vasthouden
daarna niet weten wat de volgende stap is
loslaten en een schop incasseren
drijft lucht mijn lichaam uit

soms komt iets vrij
een herinnering
die in mijn rug bleef steken
schiet naar mijn benen
haalt mijn hoofd niet
waardoor ik gas kan geven

een scherpe lijn
een vuist landt
op een lijf
en we staan weer op afstand

de ruimte die tussen ons ontstaat
nemen voorouders in
die op afstand achter mij stonden
maar nu niet meer

IK MOET MEZELF OMHOOGDUWEN ZOALS BIJ PUSH-UPS

het huis zweeft boven het fundament
een opstap ontstaat

ik klim over de metalen spijlenpoort

hallo opa wiggelroede
je hand op de schep in het gat
op het kruispunt van de leylijnen

je zweet de vijver vol
je zweeft

hallo bruine hond tussen de bloemen
in het droge zomergras
kijk het pad met mij omhoog

blètsj maar de lucht in
zwaai maar adieje
met je poot bruine hond

HET HART SLAAT RUSTIG

voordat hij me vastpakt
en de lucht in werpt als een zak vlees
zegt mijn trainer:

ga breed staan
zet je schrap
maar ontspan als je eenmaal boven bent
anders breek je misschien iets

op de radio onder mij
hoor ik
dat het nummer *flowers* over houvast gaat

daar heb ik nu weinig aan

een gedicht is een elektrolyt

maar daar heb ik ook weinig aan

in de ijle lucht één meter boven de mat
regent het onafgebroken
begint het licht te flikkeren

COULOMBKRACT

ik zweef één meter boven de mat
intact te chillen rond veldbloemen

ik besta voor zestig procent uit zout water
drieëndertig liter intercellulair
achttien liter extracellulair
een lege container

onderdruk en elektriciteit

het touwtje van mijn broek
hangt loodrecht naar beneden
een druppel kruipt vanaf de mat omhoog
naar mijn buik
mijn natte navel binnen

de mat is een droog grasveld
waarop zout valt